

Nr 2/2006, årgång 7

Redaktion:
Skommarvägen 3,
78350 Gustafs
Tel: 0243-25 39 00
Fax: 0243-24 00 28
info@hastmagazinet.com

Prenumeration:
Tel: 0243-25 39 00
395 kr/helår (tio
nummer). Tillägg i
utlandet.
Tel: 0243-25 39 00
info@hastmagazinet.com
Postgiro: 1040-5

Utgivare:
Peak Media AB
**Ansvarig utgivare
och chefredaktör:**
Robert Solin
Tel: 0705-37 96 30
robert@hastmagazinet.com

Faktaredaktör:
AnnaKarin Spjuth-Elvin
Tel: 0243-25 39 00
anna@hastmagazinet.com

VD/annonser/foto:
Per Elvin
Tel: 0243-25 39 00
per@hastmagazinet.com

**Fasta
medarbetare:**
Rolf Gildenlöw, fordon
Eva Eternell Hagen
Andreas Hagen, juridik
Johan Häggberg, islands-
häst

Cecilia Müller, foder/bete
Carin Wränge, forskning
Eftertryck, helt eller delvis,
tillåts icke utan utgivarens med-
givande. Insänt material ska
kunna publiceras elektroniskt.
För insänt, ej beställt
material, ansvaras ej.

Utgivningar:
Nr 3/2006:
annonsstopp 24/2,
i butik 21/3.
Nr 4/2006:
annonsstopp 24/3,
i butik 18/4.

Form, repro och tryck hos
Sörmlands Grafiska Quebecor,
Katrineholm. Inlagan tryckt på
miljövänligt klorfritt papper.

ISSN 1404-7322
Nätupplagan Hästmagazinet
Online uppdateras dagligen –
www.hastmagazinet.com

Sätt klubben i centrum

Alla ideella föreningar har ett syfte: att främja medlemmarnas intresse för den ideella verksamheten. Ett exempel är att riddklubbar ordnar så bra verksamhet som möjligt för sina medlemmar. Så borde också vara fallet för Svenska ridsportförbundet i förhållandet till förbundets medlemmar, de 954 riddklubbarna. Det är otroligt nog ingen självklarhet om man läser stadgarna och ser till vad förbundet gör. Visst, ett förbund har även ansvar för den riksomfattande verksamheten, landslag, centrala utbildningsfrågor med mera, men medlemsnyttan (läs: klubbnyttan) borde vara högsta prioritet i alla lägen.

Det räcker med att läsa förbundets ändamålsparagraf i stadgarna för att förskräckas – inte med ett ord finns klubbarna nämnda. Och anslutningsparagrafen för föreningar säger inget om att förbundet består av de klubbar som valt att sluta sig samman i ett förbund och därmed konstituerat det – enbart att en klubb kan upptas som medlem.

Det här kan tyckas vara en lek med ord i dokument som inte har någon praktisk betydelse, men tro mig, så är inte fallet. Ändamålsparagrafen styr ytterst hur förbundet sköts och förbundets syn på sig självt. Släpp von oben-synen och sätt medlemsnyttan. Förbundsstyrelsen kan föreslå saken i god tid inför nästa stämma.

Med tanke på hur maktfördelningen ser ut inom SvRF är det oundvikligt att klubbarna inte står i centrum. På årsstämman är det i praktiken distrikten som bestäms (om än inte formellt) och när det kommer till beslutsfattande i konkreta frågor inom sektionerna tävling, utbildning och ungdom har klubbarna ingen plats – varken i beredning, som remissinstanser eller i besluten. Det är naturligtvis helt fel, men en inte alldeles lätt fråga att lösa. Vad som är mest besvärligt är att det inte ens pågår några försök att i

större utsträckning få med klubbarna i olika beslutsprocesser. Så har det varit ända sedan förbundet bildades genom sammanslagningen av RidF, SRC, SPF och SLRC år 1992, och tidigare.

Mest besvärlig är frågan om nyttan för klubbarna inom tävlingsområdet. Tävlings, utbildning och ungdom är de tre grundpelarna förbundets verksamhet vilar på. Det är rimligt att man kopplar ihop klubbnyttan med de tre verksamhetsgrenarna. Inom tävling innebär det att förbundet borde ägna största delen av sin kraft åt att ordna attraktiva tävlingsformer för klubbarna. Ridsport är i grund och botten en individuell idrott, desto större anledning att ha tävling för lag och klubb.

Det man först tänker på är förstås att göra något åt Ridsportallsvenskan, vars toppdivision är ett skämt. Om den på sikt gjordes om till en rikstäckande serie som reds på befintliga stora tävlingar med attraktiva prispengar i miljonklassen skulle det medföra incitament för åtminstone de större klubbarna att bedriva en sportverksamhet värd namnet och få dem att i större utsträckning tänka på sport. Medierna skulle hänga på, tro mig.

Det är också hög tid att göra något åt de championatsmöjligheter för tävlingsklubbar som finns via tävlingsstatistiken. Ta nu och ordna championat för de bästa klubbarna med ordentliga prispengar och kanske etapp-priser i stil med Ridborgartävlingen.

Slutligen några ord om kommunikation och beslut inom SvRF. Oavsett vad man anser om förslaget att sänka ponnyryttaråldern är det uppenbart att förslaget hastats fram, inte kommunicerats eller förankrats ordentligt och därmed skapat motstånd i mer än sakkfrågan. Lär ni er aldrig, SvRF?

Robert Solin, chefredaktör

